

Андрій БРИДУН

Здобувач вищої освіти ОС «Магістр»
спеціальності «Економіка»

Науковий керівник: **Христенко Г. М.**,
канд.екон.наук, доцент, доцент кафедри економіки і менеджменту
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»,
м. Бережани

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах прискорення глобалізаційних та інтеграційних процесів визначальним чинником підвищення ефективності виробництва конкурентоспроможної продукції є цілеспрямована інноваційна діяльність підприємства. Здійснення інноваційної діяльності підприємствами створює передумови для забезпечення їх конкурентоспроможного, стабільного та стійкого розвитку.

Залежно від об'єкта і предмета дослідження інновації можна розглядати як:

- 1) зміни (Й. Шумпетер, Ю. Яковец, М. Хучек, Ф. Валента, А. Пригожин, Л. Водачек, О. Водачкова, О. Дацій та ін.);
- 2) процес (Б. Твісс, Б. Санто, В. Лапіна, Ш. Тацуно, Т. Морозов та ін.);
- 3) результат (Р. Фатхутдінов, П. Ратанін, Г. Ковальова та ін.).

Під інновацією розуміють процес нагромадження нових знань, втілених у наукових, економічних, технічних, організаційних, соціальних новинках з метою одержання суб'єктами господарювання прибутку на основі задоволення суспільних потреб [1].

Існуючі визначення інновації дозволяють трактувати дане поняття як новизну, будь-яку зміну, яка вноситься суб'єктом господарювання у власну діяльність із метою підвищення своєї конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Інновації виступають засобом вирішення економічних, виробничих, соціальних проблем виробників.

Інноваційний розвиток підприємства базується на впровадженні прогресивних техніко-технологічних, організаційно-економічних, соціальних, управлінських рішень, спрямованих на поліпшення якості продукції, підвищення ефективності та конкурентоспроможності виробництва.

Практикою доведено, що інноваційна модель розвитку підприємства забезпечує органічне поєднання кількісного зростання з покращенням якісних показників.

Підприємства використовують різні підходи до управління інноваційною діяльністю (комплексний, відтворювальний, нормативний, системний, маркетинговий, інтеграційний, процесний, кількісний та якісний, ситуаційний тощо). В результаті досліджень встановлено, що найефективнішим підходом в управлінні інноваційною діяльністю є системний, оскільки розроблення і провадження інновацій є високоризиковою діяльністю.

Систему управління інноваційною діяльністю можна розглядати як сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих елементів, які становлять цілісне утворення, а також взаємозв'язків між ними і зовнішнім середовищем, що спрямовані на досягнення цілей підприємства на засадах раціонального використання обмежених ресурсів, оптимізації витрат і ризиків. Така система повинна враховувати вплив змін зовнішнього середовища підприємства та використовувати різноманітні превентивні методи управління.

Системний підхід в управлінні інноваційною діяльністю спрямований на вирішення таких завдань:

- формування цілей системи управління інноваційною діяльністю, їх узгодженість з місією і цілями підприємства в цілому;
- визначення кількісних та якісних параметрів системи, зокрема обсяг реалізації продукції, питома вага ринку, розмір прибутку, конкурентоспроможність та імідж підприємства тощо;

- розроблення альтернативних варіантів досягнення цілей та вибір оптимального з них;
- адаптація елементів системи до змін у зовнішніх і внутрішніх умовах її функціонування;
- забезпечення прямого і зворотного зв'язку для виявлення й усунення відхилень в інноваційній діяльності та розроблення заходів спрямованих на запобігання виникненню таких відхилень.

Управління інноваційною діяльністю спрямоване на забезпечення стійкого розвитку підприємства та міцних конкурентних його позицій на ринку.

Здійснення інноваційної діяльності підприємством потребує постійного оцінювання системи управління нею з метою оптимізації витрат та недопущення непередбачуваних витрат.

Основними цілями системи управління інноваційною діяльністю підприємства є:

- раціональна ефективна організація інноваційного процесу та забезпечення його ритмічності та безперервності;
- просування на ринок конкурентоспроможної інновації;
- впровадження новітніх прогресивних методів виробництва існуючої продукції.

Створення ефективного механізму управління інноваційною діяльністю на підприємстві дозволяє приймати обґрунтовані управлінські рішення на відповідному стратегічному рівні, знижувати ризик даної діяльності в результаті комплексного оцінювання інноваційного потенціалу, забезпечити підвищення ефективності використання наявних ресурсів підприємства.

Список використаних джерел

1. Єрмаков О.Ю., Саранчук Г.М. Інноваційний розвиток зерновиробництва в сільськогосподарських підприємствах: монографія. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2011. 196